

JOURNAL OF SOCIAL AND HUMANITIES SCIENCES RESEARCH

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi

Open Access Refereed e-Journal & Refereed & Indexed

Article Type	Research Article	Accepted / Makale Kabul	03.11.2019
Received / Makale Geliş	20.08.2019	Published / Yayınlanma	05.11.2019

GENÇ MASA TENİSİ SPORCULARININ SPORA İLİŞKİN TUTUMLARI ATTITUDES OF YOUNG TABLE TENNIS ATHLETES ABOUT SPORT

Dr. Öğr. Üyesi Emre TÜREGÜN

Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Düzce / TÜRKİYE,
ORCID: 0000-0002-3884-540X

Doi Number: <http://dx.doi.org/10.26450/jshsr.1520>

Reference: Türegün, E. (2019). Genç Masa Tenisi Sporcularının Spora İlişkin Tutumları. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 6(44), 3300-3306.

ÖZET

Çalışmanın amacı masa tenisi ile uğraşan bireylerin spor ile ilgili tutumlarının belirlenmesidir. Araştırmaya katılan bireyler Kocaeli alt yapısından rastgele olarak seçilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Şentürk (2012) tarafından geliştirilen ve geçerlik güvenirliği yapılan “Spora Yönelik Tutum Ölçeği” ile araştırmacılar tarafından oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. Veriler; Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis H testi kullanılarak analiz edilmiştir. Bu verilerin sonuçları SPSS 25.00 istatistik programı ile yapılmıştır. İstatistiki sonuçlar $p < 0,05$ önem düzeyinde anlamlı bulunmuştur. Analiz sonuçlarına göre, cinsiyet değişkenine göre spor tutumları farklılık göstermemiştir. Spor yaşları ve derece değişkenlerine göre spor tutumları anlamlı farklılıklar gösterdiği anlaşılmıştır. Farkın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için Tukey Testinden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Masa tenisi, Spor, Tutum

ABSTRACT

The aim of the study was to determine the attitudes of sports of person that play ping pong. The participants were randomly selected from Kocaeli infrastructure. As a data collection tool; “Attitude Scale towards Sport” developed by Şentürk (2012) and validated with reliability, and “Personal Information Form” developed by the researchers. Data were analyzed using Mann Whitney U test and Kruskal Wallis H test. The results of these data were analyzed by SPSS 25.00 statistical program. Statistical results were significant at $p < 0,05$ significance level. According to the results of the analysis, sports attitudes did not differ according to gender. Sport attitudes showed significant differences according to age and degree variables. Tukey Test was used to determine which group caused the difference.

Keywords: Table Tennis, Sport, Attitude

1. GİRİŞ

Spor, günümüz modern toplumlarında kültür ve refah düzeyinin bir göstergesidir. Hayatın tüm yönlerini etkileyen önemli bir sosyal olgudur (İmamoğlu,1992). Toplumun temel yapısı insandan oluşur. Spor, insanların fiziksel, zihinsel ve sosyal refahlarına katkıda bulunur (Armstrong, Welsman, Kirby, 1998). Eğitimcilere göre, spor aktiviteleri kişiliğin ve karakteristik özelliklerin olumlu gelişimine katkıda bulunan faydalı bir disiplindir. Spor, sağlıklı kuşakların eğitiminde ve dolayısıyla çağdaş toplumların kurulmasında eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır (Yetim, 2000).

Genel eğitimde sporun önemini kabul eden medeni ülkeler bu yönde önemli adımlar atmış ve eğitim politikalarında spora büyük önem vermiştir. Türkiye’de bu gerçeği teoride kabul ediyoruz. Ancak, henüz tam olarak uygulayamadığımız tartışılmaz bir gerçektir (Ateş, 1992).

Günümüzde sporun amacı tüm toplumlarda benzerdir. Spor, doğası gereği insan hayatının bir parçasıdır. İnsanlar yaşamlarının ilk evrelerinde oyun oynayarak sporla uğraşır. Daha sonra kalıtsal özelliklerin,

çevrenin ve eğitimin etkisiyle spora karşı bir tutum geliştirir. Bu tutum, insan ve spor arasındaki ilişkinin yaşamı boyunca boyutunu belirler. Literatürde tutum ile ilgili birçok farklı tanımı bulunmaktadır.

Tutum, inanç ve duyguları içeren manevi bir durumdur ve insan davranışını anlamada önemli bir kavram olarak kabul edilir (Latchanna ve Dagnew, 2009). Kişisel tutumlarımız, çevremizdeki olaylar, insanlar, nesnelere veya konular hakkındaki olumlu-olumsuz duygularımıza yöneliktir. Tutumlar davranıştan önce ortaya çıkar ve davranışı yönlendirir. Tutumlar gözlenemez ancak davranışlar değerlendirilebilir ve tutumun özellikleri ve özellikleri anlaşılabilir (Kalkan, 2011). Kişisel tutum, duygusal ve mantıklı düşünceleri içerir (Liñán ve Chen, 2009).

Tutum, bilişsel, duygusal ve davranışsal sistem, bireyin dünyanın kalıcı veya geçici varsayımlarından oluşan bir kavram olarak tanımlanabilir. Ayrıca, bireyin diğer insanlarla ilgili beklentilerini, değerlerini ve bakış açılarını, neyin doğru neyin yanlış neyin aranacağı ve neyin kaçınılacağı ile ilgili duygularını ve inançlarını içerebilir (Karahana ve Kuru, 2015). Bireyin herhangi bir olaya veya olguya yönelik tutumu, bilişsel, duygusal ve davranışsal faktörleri içerir (Usta, Şimşek ve Uğurlu, 2014).

Geleneksel olarak, tutum araştırması, öncelikli olarak önem, bilgi veya kesinlik gibi tek bir tutum özelliği ile kalıcılık, direnç, biliş ve davranış ilişkisi arasındaki ilişkiye odaklanmıştır. Örneğin, Krosnick (1988), 1980 ve 1984 cumhurbaşkanlığı seçim kampanyaları sırasında hükümet politikalarına verilen önem seviyesinin, tavrın kalıcılığı ve direnişi ile ilgili olduğunu göstermiştir. Fazio ve Williams (1986), tutum erişilebilirliğine, Cumhuriyetçi adayların 1984 seçim kampanyasındaki performansları hakkında verilen yargıları etkilediğini gözlemlediler ve görece daha erişilebilir tutumların, karşılaşma konusundaki bilgilere karşı dört ay boyunca daha az erişilebilir tutumlara göre daha kalıcı ve dirençli oldukları sonucuna vardılar. Daha önce yapılan bir çalışmada, çevre konularında daha yüksek tutuma ilişkin bilgi düzeylerinin artması, çevre koruma ile ilgili davranış ve inançların hatırlanmasının artmasıyla ilişkiliydi ve koruma faaliyetlerine karşı çıkan karşı mesajlara karşı daha dirençliydi (Wood, 1982). Mülkiyet tutum kesinliği, bireylerin gelecekteki olaylar ve davranışlar hakkında yargılarda bulunma tutumlarına daha fazla güven duymalarını sağlayarak tutum-davranış ilişkisini arttırdığı bulunmuştur (Fazio ve Zanna, 1978). Âlimler arasındaki genel varsayım, bu niteliklerin ölçütlerinin "istikrarlı ve sonuçsal tutumları değişken ve tutarsız olanlardan ayırt edebileceği" şeklindedir (Bassili, 1996, s. 637). Krosnick, Boninger, Chuang, Berent & Carnot (1993), bir bireyin kürtaj ve ölüm cezasına karşı tutumunun on boyutunu analiz etmiş ve ölçülen özelliklerin çoğu arasında düşük ila orta düzeyde korelasyon bulunduğunu göstermiştir. Bassili (1996), kadınlar için istihdam kotalarına ve pornografi hakkındaki yasalara karşı güçlü tutumları olan bireyler için dokuz mülk arasında farklı bir yapısal anayasa buldu. Takım sporuyla ilgili araştırmalarda, bugüne kadar, iki ön çalışma tutum yapısının birçok özelliğini inceledi. Bir tezde Funk (1999), Cleveland Indians profesyonel beyzbol takımına yönelik taahhüdün, önem, kişisel alaka düzeyi, ekstremite, yoğunluk, etki, biliş, bilgi, doğrudan deneyim ve kesinlik gibi dokuz farklı tutum özelliğini yansıttığını göstermiştir. Daha sonra yapılan bir çalışmada, Gladden ve Funk (2002), Sports Illustrated aboneleri arasındaki takım birliğinin gücünü ölçmek için önem, bilgi, uçurum ve etki gibi dört ayrı özellik kullanmıştır.

Tutumlar doğrudan veya dolaylı olarak oluşur. Tutumların oluşmasında iki kritik dönem vardır. Bunlar ergenlik [12-20 yaş] ve ilk yetişkinlik [21-30 yaş]. Tutum; ergenlik döneminde şekillenmeye başlar ve yetişkinliğin erken döneminde kalıcı hale gelir. Eğitimin tutumlar üzerinde güçlü bir etkisi vardır. Etkili eğitim, tutumları değiştirebilir (Morgan, 1989).

Sporun fiziksel, bilişsel, zihinsel ve sosyal faydalarının doğru algılanması, spor tutumlarının gelişmesini sağlayacaktır. Spor, ülkelerin üstünlüğü için fırsat sağlarken, kültürel, sosyal ve ekonomik yönlerin bariz bir çağrısını da temsil eder (Nicholson, Hoy ve Houlihan, 2011). Bununla birlikte, bu çağrıyı algılamak, toplu spor etkinliklerini genelleştirmek ve toplumda spor tutumunu benimsemekle sağlanacaktır. Sporun toplumda genelleştirilmesi ve olumlu bir spor tutumu sergilemesi, sporun kültürel bir unsur olarak çocuklara ve ergenlere aktarılması ve düzenli spor alışkanlığının benimsenmesini sağlamakla yakından ilgilidir.

Bu çalışmada masa tenisi sporu ile ilgilenen gençlerin spora karşı bakış açılarının değerlendirilmesi ve gençlerin spora karşı tutumlarının nasıl olduğunun literatüre kazandırılması amaçlanmıştır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma, masa tenisi ile ilgilenen sporcuların spora yönelik tutum düzeylerini belirlemeyi ve çeşitli faktörlere göre karşılaştırmayı amaçlayan tarama modelini kullanarak yapılan betimsel bir çalışmadır.

2.2. Araştırma Grubu

Çalışma grubu, masa tenisi sporuyla ilgilenen toplam 150 öğrenciden oluşmaktadır.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Verileri

Değişkenler		(N)	%
Cinsiyet	Kadın	81	54,0
	Erkek	69	46,0
Spor Yaşı	1-5	45	30,8
	5-9	51	34,9
	9-13	23	15,8
	13-17	22	15,1
	17-21	5	3,4
Derece	1	39	26,0
	2	33	22,1
	3	35	23,3
	4	35	23,3
	5+	8	5,3
Toplam		150	100,0

2.3. Veri Toplama Aracı

Araştırmanın veri toplama aracı olarak spora yönelik tutumlarını belirlemek için güvenilirlik ve geçerlik çalışmaları Şentürk (2012) tarafından yapılmış 25 sorudan oluşan “Spora Yönelik Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 5’li likert tipindedir. Güvenirlikle ilgili yapılan çalışmalarda 0,65 ve üzerindeki katsayıların yeterli olduğu ileri sürülür (Cronbach, 1990; Şentürk, 2012). Dolayısıyla bu ölçeğin alt boyutlarından elde edilmiş güvenilirlik katsayılarının yeterli ve yüksek olduğu söylenebilir.

2.4. Veri Analizi

Çalışmadan elde edilen veriler SPSS Statistics 25 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirmek için uygun bir analiz türü belirleme aşamasında, normal dağılım ve homojenlik verileri gibi deneklerin sayısı (n = 150) incelenmiştir. Verilerin parametrik testler için varsayımları sağlamadığı görülmüştür. Veriler, tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılarak analiz edilmiştir ve hangi gruplardan anlamlı farklılıklar elde edildiğini belirleme amacı ile Tukey’in çoklu karşılaştırma testi yapılmıştır. Tüm testler için anlamlılık düzeyi (p < 0.05) kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Bu bölümde, araştırma kapsamında masa tenisi sporcularına uygulanan spor tutumu ölçeğinden elde edilen bulgularla ilgili yorumlar ve çalışma amaçlarına ilişkin toplanan verilerin istatistiksel analizinin sonuçları şeklinde verilmiştir. Tablolar ve açıklamaları yapılmıştır.

Araştırmada, araştırmaya katılan deneklere uygulanan spor tutumu ölçeğinin puan ortalamasının (n: 150) $3,90 \pm 0,61$ olduğu ve tutum algılarının yüksek tutum düzeyinde olduğu belirlenmiştir.

Tablo 2. Cinsiyet Değişkeni İçin Spor Tutum Ölçeği Puanlarının Mann Whitney U Testi Sonuçları

	Kadın (n=69) Ort ± s.s.	Erkek (n=81) Ort ± s.s	z	p
Spora İlgili Alt boyut	3,98±0,52	3,86±0,67	-,792	,429
Sporla Yaşama Alt boyut	3,93±0,59	3,80±0,75	-,693	,489
Aktif Spor Yapma Alt boyut	3,66±0,85	3,82±0,74	-1,157	,247
Spor Tutumu	3,97±0,54	3,84±0,67	-,841	-,400

Katılımcıların cinsiyete göre yapılan spor tutumlarının analizinde gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmemiştir [z (150) = -841, p > 0,05].

Araştırmanın bir diğer “spor yaşı ”değişkenine göre yapılan analizde, gruplar arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür.

Tablo 3. Spor Yaşı Değişkenine Ait Spor Tutum Ölçeği Puanlarının Kruskal Wallis H Sonuçları

	Spor Yaşı	N: (146)	Ortalama Sıra Puanı	p
Spora İlgili Alt Boyut	1-5	45	66,74	0,07
	5-9	51	82,62	
	9-13	23	90,09	
	13-17	22	49,84	
	17-21	5	69,10	
Sporla Yaşama Alt Boyut	1-5	45	59,07	0,01*
	5-9	51	81,86	
	9-13	23	97,70	
	13-17	22	55,86	
	17-21	5	84,40	
Aktif Spor Yapma Alt Boyut	1-5	45	66,06	0,047*
	5-9	51	80,53	
	9-13	23	87,46	
	13-17	22	57,07	
	17-21	5	76,90	
Spor Tutumu	1-5	45	62,91	0,02*
	5-9	51	81,70	
	9-13	23	96,24	
	13-17	22	51,95	
	17-21	5	75,40	

Tablo 3 incelendiğinde, sporla yaşama alt boyutunda, aktif spor yapma alt boyutunda ve spor tutumunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. Bu farklılığa sebep olan kategoriyi bulabilmek için post hoc test uygulanmıştır. Spor yaşı (13-17) olan bireylerin, spor yaşı (5-9) ve (9-13) olan bireylerden tutum algılarının düşük tutum düzeyinde olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4. Derece Değişkenine Ait Spor Tutum Ölçeği Puanlarının Kruskal Wallis H Sonuçları

	Derece	N: (150)	Ortalama Sıra Puanı	p
Spora İlgili Alt Boyut	1	39	70,27	,049*
	2	33	86,77	
	3	35	86,81	
	4	35	54,76	
	5	8	95,75	
Sporla Yaşama Alt Boyut	1	39	62,58	0,01*
	2	33	91,15	
	3	35	78,36	
	4	35	65,70	
	5	8	104,31	
Aktif Spor Yapma Alt boyut	1	39	62,04	0,01*
	2	33	94,95	
	3	35	83,59	
	4	35	59,07	
	5	8	97,38	
Spor Tutumu	1	39	65,32	0,02*
	2	33	91,29	
	3	35	84,46	
	4	35	56,97	
	5	8	101,88	

Tablo 4 incelendiğinde, spora ilgi alt boyu, sporla yaşama alt boyutunda, aktif spor yapma alt boyutunda ve Spor Tutumunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. Bu farklılığa sebep olan kategoriyi bulabilmek için post hoc test uygulanmıştır. İstatistiksel olarak anlamlı farklılığa tüm alt boyutlarda ve ölçekte (1-2) ve (2-4) derece grupları neden olduğu anlaşılmıştır.

4. TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Çalışmamızda araştırmaya katılan deneklerin spora yönelik tutumları araştırılmıştır. Spor ve fiziksel etkinlikler gün geçtikçe insanların daha fazla ilgisini çekmekte, bunun temelinde ise bu tür etkinliklerin insanların fiziksel ve ruhsal sağlıkları üzerinde pozitif etkilerinden kaynaklanmaktadır (Şimşek, 2016). Araştırmaya katılan deneklerin spora yönelik algılarının yüksek tutum düzeyinde olduğu bulunmuştur. Cinsiyet değişkenine göre tutum değişkeninin anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Tezcan, Bülbül ve Sadık (2017) tarafından zihinsel engelli çocuğu olan bireyler, Yanık ve Çamlıyer (2015) ile Göksel ve Caz (2016) tarafından lise öğrencileri, Koçak, Tuncel ve Tuncel (2015) tarafından üniversite öğrencileri üzerinde yapılmış olan çalışmalarda cinsiyet değişkenlerinde kadın ve erkek öğrencilerin spora yönelik tutumlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmüştür.

Çalışmamızda araştırmaya katılan bireylerin yaş gruplarına göre spor tutumları arasında anlamlı farklılık gözlemlenmiştir. Karakaş, Kolayış ve Eskiler (2015)'in yaptığı çalışmada analiz sonuçlarına göre spor yapma süreleri değişkenine göre gruplar arasında farklılık bulmuştur. Bu farklılık egzersiz süresi arttıkça sporla yaşama ve aktif olarak spor yapma alt boyutlarında da artış olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bireyler spor yaşlarına bağlı olarak daha çok deneyim kazanıyor ve sağlıklı olduklarını düşünüyorlar. Literatür incelendiğinde bu çalışmayı destekler nitelikte olduğu anlaşılmaktadır.

Diğer değişken olan “derece” ye göre de istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Göksel, Caz, Yazıcı ve İkizler (2017)'in üniversitenin farklı bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin spora yönelik tutumlarını karşılaştırdıkları araştırmada, sınıf değişkenine göre anlamlılık tespit etmişlerdir. Bu anlamlılık 2. sınıfta eğitim gören öğrenciler lehinedir. Bu durum bizim çalışmamızı desteklemektedir. Ryan, Fleming ve Maina (2003)'nin ortaokul öğrencileriyle yapmış olduğu çalışmada da sınıf seviyesi yükseldikçe tutum puanlarının da yükseldiği görülmüştür. Başka bir çalışma olan Varol (2017)'un yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin sınıf değişkeni puan ortalamalarına bakıldığında dördüncü sınıf öğrencilerinin spora yönelik tutum puan ortalamalarının diğer sınıflardaki öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca birinci sınıf öğrencilerinin puanının diğer sınıf öğrencilerine göre daha düşük olduğu görülmüştür. Bu çalışma ise mevcut çalışma ile hem farklılık hem de benzerlik göstermektedir.

Özetle, artan teknoloji ve makineleşme insanların hareketini azaltıcı etki göstermekte ve hareket azlığı da özellikle ileriki yaşlarda çeşitli sağlık sorunlarını beraberinde getirmektedir. Sağlıklı bir yaşam için düzenli spor ve fiziksel aktivite yapmak herkes tarafından zorunlu görülmektedir. Literatür taraması sonrasında Türkiye’de “spora yönelik tutum” araştırmalarının sınırlı sayıda olduğu, yapılan araştırmaların daha çok “beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum” olarak gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Ayrıca yapılan araştırmaların daha çok ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri üzerinde yapıldığı görülmüştür. Farklı toplum kesimlerinde spora yönelik tutum araştırmalarının yaygınlaştırılması hem toplumun spora olan bakış açısını ortaya koyacak hem de ülkemizde geliştirilecek olan ulusal spor ve fiziksel aktivite politikalarına ışık tutacaktır.

KAYNAKÇA

- ARMSTRONG, N., WELSMAN, J. R. and KIRBY, B. J. (1998). Peak oxygen uptake and maturation in 12-yr olds. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 30(1),165-169. <https://doi.org/10.1097/00005768-199801000-00023>.
- ATEŞ, M. (1992). Demokrasi ve Spor Eğitimi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, (1), 33-34 Erişim: <http://hdl.handle.net/20.500.12397/666>
- BASSILI, J. N. (1996). Meta-judgments versus operative indexes of psychological attributes: The case of measures of attitude strength. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71, 637-653.
- CRONBACH, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th Ed.). New York: Harper Collins Publishers, Inc.
- FAZIO, R. H. & WILLIAMS, C. J. (1986). Attitude accessibility as a moderator of the attitude perception and attitude-behavior relations: An investigation of the 1984 presidential election. *Journal of Personality and Social Psychology*, (51), 505-514.
- FAZIO, R. H. & ZANNA, M. P. (1978). Attitudinal qualities relating to the strength of the attitude-behavior relationship. *Journal of Experimental Social Psychology*, (14), 398- 408.

- FUNK, D. C. (1999). Diagnosing commitment: The role various attitude properties have on the formation of commitment and subsequent message processing. Manuscript submitted for publication consideration.
- GLADDEN, J. & FUNK, D.C. (2002). Developing an Understanding of Brand Associations in Team Sport: Empirical Evidence from Consumers of Professional Sport. Manuscript submitted for publication consideration. *Journal of Sport Management*, 16(1),54-81.
- GÖKSEL, A.G. & CAZ, Ç. (2016). Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-10.
- GÖKSEL, A.G., CAZ, Ç., YAZICI, Ö.F. & İKİZLER, H.C. (2017). Farklı Bölümlerdeki Öğrencilerin Spora Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması (Marmara Üniversitesi Örneği). *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 127-129.
- İMAMOĞLU, A. F. (1992). Some observations on Turkish sports towards two thousand years. *Gazi University Gazi Journal of Gazi Educational Faculty*, 8(1): 9-19.
- KALKAN, A. (2011). Kişisel Tutum, Öznel Norm ve Algılanan Davranış Kontrolünün Girişimcilik Niyeti Üzerindeki Etkisi: Üniversite Öğrencileri Üzerinde Bir Uygulama. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2011/2(14),189-206.
- KARAHAN, B.G. & KURU E. (2015). Development of physical education attitude scale for students with physically, visually and hearing disabilities, *CBU J. Physical Edu. Sport Sci.* 10(1):36-46.
- KARAKAŞ, G., KOLAYIŞ, İ. E. ve ESKİLER, E. (2015). Yüzme egzersizine katılan kadınların egzersiz motivasyonlarının incelenmesi, III Rekreasyon Araştırmaları Kongresi, Eskişehir, Türkiye, 5-7 Kasım.
- KOÇAK, F., TUNCEL, S. ve TUNCEL, F. (2015). Spor alanında öğrenim gören üniversite öğrencilerinin sporda sürdürülebilirliğe ilişkin tutumlarının belirlenmesi. *Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 13(1), 29-39.
- KROSNICK, J. A. & SCHUMAN, H. (1988). Attitude intensity, importance, and certainty and susceptibility to response effects. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54, 940-952.
- KROSNICK, J. A., BONINGER, D. S., CHUANG, Y. C., BERENT, M. K. & CARNOT, C. G. (1993). Attitude strength: One construct of many related constructs? *Journal of Personality and Social Psychology*, 65, 1132-1151.
- LATCHANNA, G. & DAGNEW A. (2009). Attitude of teachers towards the use of active learning methods. E-journal of All India Association for Educational Research, 21(1). Available from: https://pdfs.semanticscholar.org/3b12/38ab4320fa08afc02aafae140179566e14a1.pdf?_ga=2.112456199.207937821.1572793776-2083419604.1572528674
- LIÑÁN, F. & CHEN, Y. W. (2009). Development and cross cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions. *Entrepreneurship theory and practice*, 33(3): 593-617. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2009.00318.x>
- MORGAN, C. T. (1989). Psikolojiye Giriş [Introduction to Psychology]. Ankara: Turkey, H.Ü. Psychology Publishing.
- NICHOLSON, M., HOYE, R. and HOULIHAN, B. (2011). Introduction. Inside: Participation In Sport: International Policy Perspective. (Edt: Nicholson M, Hoyer R, Houlihan B). New York: Routledge.
- RYAN, S., FLEMING, D. and MAINA, M. (2003). Attitudes of middle school students toward their physical education teachers and classes. *Physical Education*, 60(2), 28-42.
- ŞENTÜRK, H. E. (2012). Spora Yönelik Tutum Ölçeği: Geliştirilmesi, Geçerliliği ve Güvenirliği. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(2), 8-18.
- ŞİMŞEK, K. Y. (2016). Quality perception of the 2012 world indoor athletics championships. *Journal of Human Kinetics*, 54, 181-194.

- TEZCAN, K., BÜLBÜL, K. & SADIK, R. (2017). Zihinsel engelli çocuğu olan bireylerin çocuklarının sportif etkinliklere yönelik tutumlarının incelenmesi, *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 34-43.
- USTA, H.G., ŞİMŞEK, A.S. & UĞURLU, C.T. (2014). Absenteeism behavior among university students: Causes and attitude levels. *J. High. Educ. Sci.* 4(3):182-190.
- VAROL, R. (2017). *Üniversite Öğrencilerinin Spora Yönelik Tutumları ve Kadınların Spor Etkinliklerine Katılımlarına Dair Görüşlerinin İncelenmesi (Bartın Üniversitesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.
- WOOD, W. (1982). Retrieval of attitude-relevant information from memory: Effects on susceptibility to persuasion and on intrinsic motivation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 42, 798-810.
- YANIK, M. & Çamlıyer, H. (2015). Ortaöğretim 9. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları ile okula yabancılaşma düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi, *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*, 1(1): 9-19.
- YETİM, A. (2000). Social aspects of sport. *Gazi Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 5(1): 63-72.